

1910-ben ötezerkilencvenöt segédet jelentettek be a munkaadó iparosok. Az előző évben alkalmazott segédek száma a bejelentés szerint csak négyezerháromszáznolcvanhárom volt, tehát e tekintetben is örvendetes szaporodást konstatalhatunk.

(Mit olvasnak az iparosok?)

Az ipartestület házában kétezerszáz kötetből álló könyvtár áll a szegedi iparosok rendelkezésére. Szellemi táplálékot, a napilapokon kívül más forrásból nem nyernek a szegedi iparosok. Amultesztendőben összesen mintegy ezernegyven kötet könyvet olvastak az iparosok s feltűnő, hogy ezek között alig két-három olvasásra kiadott szakmunka szerepel. A szakkönyveket tehát nem igen olvassák az iparosok, ellenben *bulnyomórészben* Jókai Mór és Verne Gyula regényeit forgatják.

Nagy Zoltán esete.

— Bíró, mint hírlapíró. —

(Saját tudósítónktól.) Annak idején hírt adott a *Délmagyarország* arról az elkeseredett visszatetszéről, amelyet szegedi bírói körökben Nagy Zoltán törvényszéki bírónak egyik igaztalan tendenciájú hírlapi cikke okozott. Ebben a cikkben, minden időszerűség nélkül és egészen jogosulatlanul opportunus alkalmazkodóknak és üres strébereknek mondotta Nagy Zoltán bíróársai egy részét, amiért hat bíró Pókai Elek elnökhelyettes előtt felelősségre is vonta. A cikk szerzőségének vállalása körül kiderült az is, amit egyébként Szegeden már régóta igen sokan tudnak, hogy Nagy Zoltán bíró a Szegedi Napló című szegedi politikai napilapnak rendes havi fizetéssel bíró munkatársa és ebben a minőségében a törvényszéki rovat vezetője. Ez a körülmény különösen bírói körökben volt kedvezőtlen elbirálás tárgya és annál meglepőbb, hogy hivatalos lépések az ügy mibenlétének tisztázása iránt mindeidőig nem tettek, jöllehet mindezt a szegedi lapok is megírták és sem Nagy Zoltán bíró, sem Sáfár László szerkesztő adott nyilatkozataikban meg nem cáfolták azt a híradást, amely erről a kényes összeköttetésről szólott.

Kötelességszerűleg megírta akkor a *Délmagyarország* is, hogy azon szoros összeköttetésnél fogva, amely Nagy Zoltán és a *Szegedi Napló* között törvényszéki tudósítások tekintetében fennáll, bizonyos aggodalmak keletkeztek a még emlékezetes battonyai rágalmozási pör alkalmával, amelynek szereplői egy Szegeden köztisztviselőben és megbecsülésben élő táblabíró, Simon Ákos dr és a battonyai főszolgabíró, Petrovics Mihály voltak. Ezek az aggodalmak odairányultak, hogy félt, miszerint a *Szegedi Napló* tendenciózus és a sértettet feltűnően támadó, nem egy részében valótlan tárgyalási tudósításai-ban valami része Nagy Zoltán törvényszéki bírónak is lehet, aki ebben a nehéz és nagy elfogulatlanságot igénylő bűnperben, eladó bíró volt és az ítéletet is szerkesztette. Ezt egyidejűleg a Szegedi Napló és külön annak szerkesztője is megcáfolták, anélkül azonban, hogy Nagy bíró törvényszéki tudósítói minőségét kétségbevonták volna.

Ez a nyilatkozat nem mindenkit elégitett ki, mert nehezen lehet elképzelni, hogy a szerkesztőségi szolidaritás épen törvényszéki ügyben ne terjedjen ki a rendes törvényszéki tudósító személyére is és emelkedtek a társadalomban is hangok, hogy olyan elfogult, a pör tárgyalását megelőző cikkek megjelenése után, Nagy Zoltán bírónak vagy a szerkesztőségből kellett volna kilépnie, vagy legalább hosszabb időre távol maradnia, vagy pedig bejelenteni fölöttes hatóságának azt, hogy abban az ügyben, amelyben lapja ilyenképpen és több ízben állást foglalt, ítélbírói tisztét teljesíteni nem kívánja.

Ilyen lépés azonban nem történt, sőt a feltűnést keltő riportok, a váratlan ítélet

után is a törvényszéki bíró tagja maradt a szerkesztőségnek, ami azután a bíróársával való konfliktushoz vezetett.

*

A *Délmagyarország* már a pör tárgyalásának napjaiban tudomást szerzett egyes *kulisszatitkokról*, amelyeket azonban egyelőre nem akart közölni, mert kerülni kívánta a személyes ellenségeskedés látszatát is.

Igy tudott arról is, hogy a Szegedi Naplónak tendenciózus magatartása és az ebből merítő fővárosi sajtóorgánumok közlései a vádlott és védője eredményes — mondjuk — „taktikájának” volt a következménye.

Az újabb konfliktus, valamint Sáfár László szerkesztő Nagy Zoltánnak — a Simon-Petrovics pörben tanúsított magatartását — védő és cáfoló nyilatkozatok után, a *Délmagyarország* utánajárt a dolgoknak és minthogy közérdeknek tartja azt, hogy a bírói funkció a hírlaptudósítói működéstől különválasszassék akkor, amikor az illetékes egyén a megkövetelhető határokat és objektív elfogulatlanságát kellően megőrizni nem tudja, eljárása eredményét most közreadja.

Előre is kijelentjük, hogy mi Nagy Zoltán bíróval szemben tényeket nem állítunk. Nem pedig azért, mert újságírók vagyunk és nem bírák, akiknek mestersége és sokszor művészete az, hogy adatokból és összefüggésekből tényeket megállapítsanak. Nem tartjuk továbbá célszerűnek, hogy az ügyet sajtópör útjára tereljük, mert miként a Sima-féle ügyben, úgy — bíróról lévén szó — most is ez az álláspontunk, hogy bírói illető kérdések tisztázása törvény és közérkölcse szerint egyedül a fegyelmi eljárásra tartozik. Ebben a ténykedésünkben nem a megtorlás kívánsága vezet bennünket, hanem egyesegyedül a közérdek szolgálata, a jogkereső nyilvánosság teljes megnyugtatója, amely eddig az illetékesek részéről be nem következett.

*

Van tanu, aki azt állítja, hogy Nagy Zoltán törvényszéki bíró a Simon-féle tárgyalás napjain is dolgozott a *Szegedi Napló* szerkesztőségében, ott a tárgyalásról szóló tudósításokat átnézte, részben diktálta és ki is korrigáltatta és szellemileg a közlések irányításába befolyt. Van tanu, aki szerint Nagy Zoltán bíró, már hónapokkal a pör fő tárgyalása előtt, amikor az ügy még vizsgálati stádiumban volt, egyes újságíróknak az ügy anyagát részletesen és a sértettre kedvezőtlen tendenciával ismertette, akiket az ügy szellőztetésére fölhívott és van olyan tanu is, akinek a szellőztetés fejében azt is megígérte, hogy ellenszolgáltatásként más ügyekben más érdekes hiranyagot fog neki szolgáltatni. Vannak tanuk, akik szerint Nagy Zoltán bíró állandóan küldött be lapjának tudósításokat olyan ügyekben, amelyekben ítélbíró volt, sőt több ízben az ítéletet, annak kihirdetése előtt is az újságírókkal közölte. Vannak végül tanuk, akik azt tudják, hogy Nagy Zoltán bíró tárgyalási szünetek alkalmával a Szegedi Napló tudósítóival beszélgetett és így a látszatra legalább bő anyagot szolgáltatott.

Mi tehát azt állítjuk, hogy ilyen tanuk vannak és ezen tanukat kézséggel hajlandók vagyunk megnevezni abban a pillanatban, amikor Nagy Zoltán bíró ellen a fegyelmi vizsgálat elrendeltetik és ezek a tanuk valóban mint tanuk vallhatnak és nem huzhatók rágalmozás címén a vádlottak padjára.

Ebből a pár adatból is kitűnik, hogy itt nemcsak tényeknek a legnagyobb lelkiismeretességgel való kiderítésének és megállapításának a szükségességéről van szó, hanem nehéz és körülményes jogászai kérdéseknek az eldöntéséről is. Nevezetesen arról, hogy összefér-e a bírói állással a rendes fizetéssel való hírlapíróskodás valamely politikai napilapnál és különösen, mint törvényszéki rovatvezető működhetik aktív büntetőbíró és vajjon részt vehet-e olyan ügy ítélezésében, amelyről elfogódott véleménye lehet, mint sajtótudósítónak?

Ezek mind közérdekű dolgok és így is vizsgálódott, mert a Simon Ákos dr és Petrovics Mihály-féle pör végleges kialakulása tekintetében egyáltalában nem lehetnek közömbösek az ítélbíró és közvélemény előtt. — Hisszük, hogy a főügyészség meg fog bennünket kimélni attól, hogy a részletek nyilvános ismertetésébe bocsátkozzunk.

A szombati báléjszaka.

— A zsidó nőegyesület bálja. —

(Saját tudósítónktól.) Mindvégig ritkán tapasztalható jókedv, kedélyes hangulat, reggelig táncoló párok, kipirult leányarcok: jellemzik a zsidó nőegyesület szombat esti bálját, amely feltétlenül a szezon egyik legsikerültebb mulatósága. A Tisza-szálló nagyterme szinte szűknek bizonyult a táncoló párok befogadására, a közönség pedig olyan előkelő és válogatott volt, hogy csak a legelőkelőbb összejöveteleken találkoznak ennyire a város társadalmának vezető előkelőségei.

Féltíz órakor vonultak föl a leány patronessok, akik a teremben fölállított délszaki növényekkel díszített emelvényen foglaltak helyet. Féltíz órakor kezdte el Urbán Lajos jónévű bandája a *Sárika csárdást* és fél tiztől kezdve reggelig járták a párok. Reggel volt már, amikor fölhangzott a Rákóczi-induló és egy kellemesen eltöltött éjszaka emlékével a fiatalok, meg a fiatal öregek hazamentek.

A bálon a következők jelentek meg:

Asszonyok: Kray Istvánné, Polgár Lászlóné, Lázár Györgyné dr-né, Szarvady Lajosné, Back Bernátné, Vajda Sándorné, Kiss Mórné, Pollák Lajosné, Holtzer Jakabné, Holtzer Emilné, Vass Károlyné, Szivessy Lehelné dr-né, Békey Nándorné dr-né, Dallos Mórné, Basel Ferencné dr-né, Fluck Dezsőné, Nagy Aladárné, Domán Mátyásné, Barta Dezsőné, Rósa Lajosné, Rósa Izsné, Gyulay Mórné, Kun Józsefné, Holtzer Dánielné, Bernáth Józsefné, Tauszig Árminné, Schäffer Vilmosné, Halász Gyuláné, Holló Samuné, Söföpm Gyuláné, Bauer Józsefné, Ungár Benőné, Sebestyén Ignácné, Szabó Jakabné, Beck Izsné, Bródy Mihályné, Holtzer Vilmosné, Bokor Emilné, Benedikt Ferencné, Winkler Sándorné, Schwartz Henrikné, Fényes Marcellné, Sz. Szigethy Vilmosné, Ziffer Alfrédné, Arany Károlyné, Fischer Józsefné, Turchányi Imréné.

Leányok: Schreiber Ili, Schäffer Róza, Beck Mancsi, Müller Margit, Fodor Ella, Fodor Ilonka, Bach Erzszi, Cziklay Rózsi, Herceg Rózsi és még többen.

A katolikus legényegyesület bálja.

A szegedi katolikus legényegyesület ezidei bálja, amelyet a Kass-vigadó Lloyd-termeiben tartottak meg, siker tekintetében ezuttal sem maradt az előző évek báljai mögött. A fiatal-ság zsufolásig megtöltötte a Lloyd helyiségét, jól mulatott és mindvégig kellemesen együtt maradt a kitűnő mulatságon. A bálon nagyon sokan voltak, és így sem táncosnőkben, sem táncosokban nem volt hiány. Urbán Lajos bandájának a muzsikájára táncoltak a párok.

A megjelentek névsora a következők:

Asszonyok: Lázár Györgyné dr-né, Kray Istvánné dr-né, Ördöghné, Oláhné, Osvátné, Zakasné, Eckné, Vadasné, Oroszné, Hegedűsné, Későné, Perecné, Örvetsné, Hegedűsné, Bálintné, Csukonyiné, Kormányosné, Palatinusné, Borosné, Krimné, Kardosné, Szőkéné, Fodorné, Fialáné, Szarvákne, Katonáné Krizsáné, Auerné, Csótiné, Románné, Antalinné, Kenderesiné, Batancsné, Vargáné, Takácsné, Gémesné, Vighné, Fuchsné, Kelemenné, Badarikné stb.

Leányok: Ördögh Margitka, Oláh Juliska, Farkas Irén, Farkas Erzsike, Osváth Erzsike, Vas Iluska, Alexin Mariska, Hódi Ilonka, Jaksa Juliska, Seiber Irén, Varga Vikike, Boka Mariska, Kakas Juliska, András Etelka, Nagy Veronka, Kis Margitka, Eck Rózsika, Perec Pirokska, Delesó Erzsike, Zsótér Annuska, Orosz Ilonka, Ács Erzsike, Hegedűs Mariska, Bálint Erzsike, Nagy Annuska, Kiss Mariska, Tortanyi Etuska, Palatinus Etuska, Boros Juliska, Krim Vicuska, Badarik Rózsika,